

i Stedet for nøjes med en 14—15 almindelige Lønningsklasser, inden for hvilken man sætter stigende Alderstillæg for de enkelte Funktionærer. Det vilde være en Vej, ad hvilken man i høj Grad vilde forbedre de nuværende og fremtidige Funktionærers Kaar. Man kan jo ogsaa vælge at gaa den Vej, at begynde med mindre Begyndelseslønninger og lade en Del af dem, der træde ind i Statsbanedriftens Tjeneste, i nogle Aar staa i en Slags Læretid og derimod lægge Vægt paa, at man forhøjer Slutningslønningerne. Det er en Vej, man kunde gaa, og den er maaske endda ikke saa helt uheldig. Der var en æret Taler, der før drog en Parallel mellem disse Funktionærer og Skolelærerne. Jeg vil dog sige, at der blandt andet er den store Forskel, at en Skolelærer i det mindste maa have opholdt sig paa et Seminarium i 3 Aar, i hvilken Tid han maa koste en hel Del paa sin Uddannelse, og saa begynder han mange Steder med en Løn paa 500—600 Kr. aarlig, medens en Stationskarl eller en Portør, der kommer ude fra Landet som en almindelig Arbejdskarl, kan rykke ind paa en Begyndelsesløn paa 720 Kr. aarlig. Det forekommer mig derfor, at en Parallel kan man just ikke drage her, og at der kunde være nogen Anledning til at indrette en Lønningslov for disse Funktionærer, saaledes at de begynde med en lavere Lønningsssats, medens Slutningslønningerne derimod blev større, end de nu er. Man kunde ogsaa gaa den Vej, at man indførte den Regel for Statsbanedriften med Hensyn til Lønningerne, at en Del af Lønnen tilflyder Embedsmændene og Funktionærerne paa hele Linien fra øverst til nederst i Form af Tantième. Det var maaske slet ikke saa ueffen en Ordning, og dette vilde maaske bidrage i høj Grad til, at Statsbanernes Embedsmænd og Funktionærer fra de øverste til de laveste havde deres Opmærksomhed henvendt paa at indføre en mere økonomisk Drift, end den der hidtil har fundet Sted ved de danske Statsbaner. Men hele denne Sag er jo et meget stort økonomisk Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) mente, at den danske Statskasse har staaende 200 Millioner i de danske Statsbaner. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er vanskeligt at komme til et paalideligt Resultat af, hvor stor en Sum, der egentlig er anbragt i de danske Statsbaner; men jeg er tilbøjelig til at tro, at Summen er ikke saa lidt højere, jeg er tilbøjelig til at tro, at der er anbragt ca.

230 Millioner i de danske Statsbaner. Det forbedrer imidlertid ikke Forholdet, det betyder kun, at Udbyttet af Statsbanerne bliver saa meget ringere. Naar Statsbanedriftens aarlige Budget, der nu andrager 25 Millioner Kr., viser et Overskud paa nogle Millioner — forrige Aar var det 3,010,000 Kr., for det sidste Aar er det 2,600,000 Kr. — er det i Virkeligheden kun rent tilsyneladende. Det ærede Medlem for Ringkøbing har fuldstændig Ret i, at naar man fradrager de Summer som hvert Aar opføres paa Finanslovens § 27, vil det vise sig, at Statsbanerne give lidet eller slet intet finansielt Udbytte. Der er jo endelig endnu en Vej, man kunde gaa, foruden de af mig tidligere nævnte, naar man vil gaa til en varig Forbedring af Statsbanedriftens Funktionærers og Embedsmænds Lønninger, og det er den, at man f. Eks. kunde fritage dem alle for at yde de 5 pCt., som de nu aarlig yde til deres Pensionering, og som de maa afdrage af den Løn, der er normeret for dem. Jeg ved jo, at det i gamle Dage var et Princip, der blev hævdet af dette Ting, at Embedsmændene skulde være med til Selvpensionering. Men nu har dette Tings Flertal jo givet Afkald paa dette Princip ved de Love, der i Fjor blev vedtagne for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende. Men vil man gaa den Vej at fritage Funktionærerne ved Statsbanerne fra at afkorte 5 pCt. i deres aarlige Løn, vil det være en betydelig Lønningsforbedring. Men alle de af mig antydede Veje præjudicerer ved det Forslag, som her foreligger fra den højtærede Ministers Side. Dette Forslag er en ny Lap paa et gammelt Klædebon, det forandrer ikke en Smule i de mindre heldige Forhold, som ere til Stede nu med Hensyn til Statsbanedriftens Ordning eller dens Lønninger, og det er for mig nok til, at jeg maa modsætte mig Lovforslaget som saadant, saa meget mere, som det præjudicerer de Forsøg, som Kommissionen og Rigsdagen i Fremtiden muligen vilde gøre paa at komme ind paa en af de Veje, jeg her har antydnet, og som man jo kan gaa for at tilvejebringe den forønskede Forbedring. Som sagt, det er jo tilmed et stort finansielt Spørgsmaal, vi her drøfte. Naar jeg undtager Generaldirektøren og 7 Afdelingschefer, er der nu ved Statsbanerne ansat 6,161 Personer, hvis aarlige Løn tilsammen udgør ca. 7 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hertil kommer endvidere Pensionsbyrden, som for Tiden andrager mellem 3 og 400,000 Kr. om Aaret. Her er efter min